

Την ώρα που η αγωνία κορυφώνεται καθώς η ζωή του απεργού πείνας Δημήτρη Κουφοντίνα κρέμεται από μία κλωστή, **τα συστημικά ΜΜΕ συστρατεύθηκαν για μία ακόμα φορά με την κυβερνητική προπαγάνδα, προβάλλοντας μονομερώς τις δολοφονικές κραυγές εκδίκησης που θέλουν νεκρό τον κρατούμενο.** Αποσιωπούν και λοιδορούν τις ολοένα αυξανόμενες αντιδράσεις από το χώρο της πολιτικής, των νομικών, των επιστημόνων, των καλλιτεχνών, των εργαζομένων και της νεολαίας, της κοινωνίας συνολικά.

Ενώ όλο και περισσότεροι άνθρωποι συνειδητοποιούν το τεράστιο πλήγμα στη δημοκρατία, τις ελευθερίες, τα ανθρώπινα δικαιώματα και το κράτος δικαίου που θα επιφέρει ο εξαναγκασμός σε θάνατο κρατούμενου απεργού πείνας- για πρώτη φορά στην Ευρώπη μετά από 40 χρόνια και την θανάσιμη Μάργκαρετ Θάτσερ-, σχεδόν το σύνολο των τηλεοπτικών καναλιών και η συντριπτική πλειονότητα εφημερίδων και ιστοσελίδων που ανήκουν σε επιχειρηματικά συμφέροντα, **καταπατούν χωρίς άλλοθι κάθε αρχή και όριο δημοσιογραφικής δεοντολογίας.** Αναπαράγουν χωρίς κανέναν αντίλογο τους κυβερνητικούς ισχυρισμούς, δεν δίνουν, όπως υποχρεούνται ειδικά όσοι κατέχουν δημόσιες συχνότητες, χώρο στη διαφορετική άποψη, μεταδίδουν χωρίς αναφορά στα πραγματικά γεγονότα, χωρίς ίχνος ρεπορτάζ. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός πως η νομική υπεράσπιση του Δ. Κουφοντίνα υποχρεώθηκε να στείλει εξώδικο στους τηλεοπτικούς σταθμούς, λόγω της τελείως μεροληπτικής στάσης τους, ζητώντας να πράξουν το αυτονόητο.

Την ίδια στιγμή, αποκαλύπτεται μια ολόκληρη επιχείρηση της κυβέρνησης για να φιμωθούν στα «κοινωνικά δίκτυα» και στο διαδίκτυο οι φωνές όσων ζητούν την ικανοποίηση των αιτημάτων του απεργού πείνας, όσων εκφράζουν την αλληλεγγύη τους. Αν η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, η αμερικάνικη πρεσβεία και οι κρατικοί μηχανισμοί οδηγούν στον θάνατο τον Δ. Κουφοντίνα καθιστώντας το «κράτος δικαίου» κλινικά νεκρό, οι ιδιοκτήτες των συστημικών ΜΜΕ και τα πρόθυμα στελέχη τους εκτελούν για μία ακόμα φορά ψυχρά την ελευθεροτυπία και τη δημοσιογραφική δεοντολογία.

Την ύστατη αυτή ώρα **οι ανυπότακτες φωνές της κοινωνίας και των εργαζομένων στα ΜΜΕ, όσων δημοσιογράφων δεν παίρνουν γραμμή** από το Μαξίμου και από κανέναν άλλον, πρέπει να δυναμώσουν και να βρουν τρόπους να βγουν στην κοινωνία.

Δεν θα είμαστε συνένοχοι στο φόνο!